

No. : 66

7 DECEMBER 1953

REDACTIE: Dr.E.J.van Kampen - Grote Rozenstraat 88 - Tel.: 23429

STAUNTON I - H.S.G. 4 - 6

1. H.Visser - H.v.Hofwegen 0 - 1; 2. E.H.Sprenger - H.Wichers $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 3. H.Bunt - D.F.de Lange 0 - 1; 4. Mr.J.G.Heeres - E.H.Hamers $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 5. Dr.Ir.J.C.Scheffer - P.E.Bomli 0 - 1; 6. H.W.Felderhof - A.Janus 1 - 0; 7. J.R.B.Polée - J.H.W.v.Helden 0 - 1; 8. Dr.C.Scholtens - A.W.N.v.Hofwegen 1 - 0; 9. Mr.J.Mensch - W.Plomp 0 - 1; 10. Mr.W.A.Offerhaus - W.Drieënhuizen 1 - 0.

Het eerste tiental heeft ook dit jaar zijn traditionele start gemaakt en een gewonnen wedstrijd in het laatste kwartier weggegeven. Het begin was zeer hoopvol. Felderhof wist na aanvankelijk openingsnadeel zijn stelling voortdurend te verbeteren en zijn eerste winstpunt voor Staunton te scoren. Ook Zondag liep het eerst nog zeer vlot. Scholtens kreeg van zijn tegenstander een paar tempi cadeau, verdiende daardoor een pion en kreeg door een centrundoorbraak een mataanval. Ook Offerhaus wist na een zeer ingewikkelde opening een gewonnen stand te krijgen. De vreugde werd enigszins vertroebeld door Visser, die in een royale bui een stuk weggaf, maar toen Sprenger en Heeres beide in iets betere stand remise hadden geaccepteerd leek het met de stand 4 - 2 toch wel zeer gunstig. Hilversum liep in tot 4 - 3 toen Mensch na een zwak gespeelde opening in het middenspel in de moeilijkheden omkwam, maar nog steeds leek de match gewonnen, daar Polée een praktisch dodelijke koningsaanval had en Scheffer met een pion meer een gunstig torenindspel tegemoet ging. Het laatste kwartier gaf echter een plotselinge insinking van onze spelers te zien. Polée wilde het even te elegant doen en werd toen verrast door een fraai dameoffer, dat tot mat leidde. Bunt die een zeer moeilijke stelling had, vond in tijdnood niet de beste zetten en verloor, terwijl Scheffer eveneens in tijdnood blunderde en onmiddellijk kon opgeven. Zo werd het van 4 - 3 nog 4 - 6, een resultaat waarop niemand, ook de gasten niet, gerekend had. Het volkomen falen van de kop (1 uit 5) is opmerkelijk.

S.

STAUNTON I - B.S.G. 4 $\frac{1}{2}$ - 5 $\frac{1}{2}$

1. H.Visser - G.R.D.v.Doesburgh $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 2. H.Bunt - Dr.J.C.v.Spen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 3. E.H.Sprenger - G.Hardonk 0 - 1; 4. Dr.J.G.Heeres - W.Wiegers 0 - 1; 5. Dr.Ir.J.C.Scheffer - C.L.C.Dekker 0 - 1; 6. H.W.Felderhof - J.M.Fluit 1 - 0; 7. J.R.B.Polée - J.J.v.Wering 1 - 0; 8. Dr.C.Scholtens - J.H.Gronkman 1 - 0; 9. Drs.M.H.Alouwen - L.M.Schrijver 0 - 1; 10. Dr.J.de Graaf - J.Gielen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Opnieuw heeft Staunton de winst in handen gehad en ook ditmaal heeft gebrek aan uithoudingsvermogen en een tekort aan vechtlust onze kansen teniet gedaan. Zaterdag was de stand gelijk gebleven. Felderhof won weer, ditmaal zelfs in 23 zetten en Sprenger vloog in een valletje en verloor een stuk. Zondags liet het zich aanvankelijk zeer gunstig aanzien. Visser wist v.Doesburgh reeds vroegtijdig een stuk afhandig te maken, maar deze speelde onverdroten verder. Polée sloeg een riskante aanval van v.Weering af en kreeg goede kansen. Scholtens kreeg van zijn tegenstander een paar tempi cadeau en benutte deze om hem een slechte loper te bezorgen en een paard onverjaagbaar op e5 te posteren. Ook de Graaf, die Mensch verving, stond overwegend, waartegenover Scheffer een Franse partij zo passief behandelde, dat Dekker zonder moeite een formidabele druk kreeg, terwijl Kluwen een pion achter raakte, maar ongelijke lopers wist te verkrijgen. Toen Polée inderdaad won, Scholtens duidelijk ge-

wonnen kwam te staan en Bunt in een iets vrijere stelling-remise had geaccepteerd, kwam de overwinning in zicht. De befaamde inzinking in het 5e speeluur deed de kanser echter volkomen keren. Visser speelde zo angstvallig verder, dat v. Doesburgh meer en meer remisekansen kreeg, vooral, toen hij uit een ondekbaar mat in drie zetten was ontsnapt. Scheffer verloor volgens de verwachting, maar ook Heeres zag een goede stand plotseling in een verloren eindspel verkeren. Kluwen had inmiddels een remise eindspel bereikt, maar een voor iedereen - ook hemzelf - onbegrijpelijke tijdoverschrijding deed ook dit halve punt nog teloor gaan. Zo was het bij het afbreken $2\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ voor Bussum. De stand van Scholtens was weliswaar in enkele zetten te winnen, maar de Graaf had ondanks een pluspion niet meer dan remise. Alles hing dus van de partij van Visser af, maar deze bleek bij analyse het eindspel zo grondig te hebben verknood, dat het zelfs met een paard meer niet te winnen was. Zo kwam Bussum nog aan een overwinning, verdiend niet door het vertoonde spel, maar wel door onverstoortbaar volhouden, een eigenschap waarin onze ploeg ook ditmaal weer ernstig tekort geschoten is.

S.

VAN DER LINDE I - STANTON III 6 - 4

1. H. Enklaar - Ph. Asselman $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 2. N.J. Jansz - P. Bregman $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 3. M. Franckena - H. Mijlanus 1 - 0; 4. B.M. Boekhold - M. Smit 1 - 0; 5. Th. P. de Klerk - J.J. Elkhuisen 1 - 0; 6. C. Overbeek - G. Koopman 1 - 0; 7. W.R. Dekker - F. Mulder 0 - 1; 8. H. Kiewiet - J. Keuning 0 - 1; 9. L. Euls - M. Schrader 0 - 1; 10. T. Houtman - R.A. Kestens 1 - 0.

De eerste wedstrijd van Stanton III bracht ons meteen een nederlaag en wel tegen Van der Linde in Winschoten, waar we meestal beter voor de dag komen. Het waren de eerste zes bordes die het wel heel droevig deden: 1 punt uit 6 partijen... ga d'r maar aan staan... De soepjes die Asselman en Bregman hadden gebrouwen werden niet heet genoeg opgediend en bereikten al spoedig het stolpunt; geen van beiden zag kans uit die taai massa meer te halen dan remise. Mijlanus smaakte het genot van het beslechten van de laatste partij bij een 5 - 4 achterstand. Alleen winst was voldoende en M. maakte er een va-banque spel van, ten einde van een eventuele verwarring te kunnen profiteren. Zijn tegenstander liet zich echter niet verwarren, zelfs niet door een stukoffer, zodat we ook die partij voor ons verloren zagen gaan; hetgeen evenwel niets miszegt van de goede bedoelingen van M. Smit kreeg een Siciliaan te bevechten; één van de weinige openingen helaas, die hij niet beheerst... iets wat hem dan ook wel duidelijk werd gemaakt. Van Elkhuisen heb ik niet veel gezien; al te gauw prikte er een nul achter zijn naam. Ook Koopman kon de eer niet redden. Bij een vijfandelijke koningsaanval maakte hij een fout, waarna zijn partner zich als een ongegeneerde veelvraat ontpopte. Het ging echter allemaal volgens het reglement, dus het mocht... Mulder, Keuning en Schrader waren drie snelschakers, die reeds klaar waren toen de fatsoenlijke spelers hun potlood nog zaten te slijpen. Ten hunne gunste dien gezegd dat ze elk voor een heel punt zorgden. Voor Kestens, als invaller, bleek de opgave te zwaar en spoedig moest hij de witte vlag hijsen. Alles bij elkaar een weinig bemoeiigend begin. Tegenover het goede resultaat van de staart, 3 uit 4, staat dat van de kop, zoals gezegd 1 uit 6; hetgeen te denken geeft. Overigens: een mens kan niet altijd winnen en laten we ons troosten met het woord der ouden: Wie de staart heeft die heeft de toekomst.

En zo groot ik U allen weer.

A.

SISSA I - STANTON III $3\frac{1}{2}$ - $6\frac{1}{2}$

1. E. Havinga - P. Bregman 1 - 0; 2. W. Knol - H. de Jong 0 - 1; 3. Mr. R. Wessels - Th. Asselman 1 - 0; 4. M. Hoordhoek - Drs. L.C. Verlinde 0 - 1; 5. G.v.d. Zee - M. Smit $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 6. G.C. Verschoor - J.J. Elkhuisen 0 - 1; 7. A. van Deursum - F. Mulder $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 8. G. Wiegers - J. Keuning 0 - 1; 9. R. Sual - H.J. Wolthuis $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 10. H. de Olde - H.R. Bult 0 - 1.

Nauwelijks de slag te boven zijnde van het Vanderlinde-front, of St. III, geschokt en gespalkt, moest de strijd aanbinden tegen Sissa. In de voortreffelijke zalen van de V.E.R.A. - sociëteit hervond ons tiental die beminlijke vorm, die het haar mogelijk maakt een belemmering te zijn voor elke ploeg met kampioensaspiraties (zelfs voor zichzelf). En dit ondanks het feit dat een woordvoerder van de Senaat, in een voor ons tean opwekkende toespraak, hartgrondig wenste dat Sissa zou winnen. Bregman en Asselman waren de enigen die zo gentleman-like waren om die wensen niet in de weg te staan. Bregman kreeg een buitensporige opening voorgeschoteld en uit het gedrukte spel dat toen ontstond wist hij zich niet los te werken. Asselman kwam in een toren-eindspel terecht waarin zijn pionnenstelling de mindere was. Een dreigende tijdoverschrijding werd voorkomen maar niet het ontstaan van twee verbonden vrijpionnen bij zijn tegenstander, zodat de 40e zet tevens het eind van de partij bracht. De Jong

liet beter geluid horen. Een aangenomen damegambiet bracht een spel met allerlei dreigingen. De tegenstander pareerde ze evenwel met veel elân, behalve de laatste... Die werd dan ook door De J. uitgebuit en dat leverde hem tenminste damewinst. Verlinde, ofwel Oom Jan, leerde zijn neefje schaken. Hij legde de Sissa-neef uit hoe je iemand in 12 zetten mat kunt zetten als er niet goed opgepast wordt. 't Neefje was natuurlijk diep geschokt en beloofde beterschap. V. bracht aldus binnen het uur het eerste punt aan de goede kant van het scoringsbord. Smit wist van een aanvankelijk voordeel geen profijt te trekken, doch wist de slagen van de herstellende tegenstander zodanig op te vangen dat remise het enige juiste bleek te zijn. Elkhuizen maakte zijn nul van Winschoten goed door een nette overwinning waarbij de Sissaman geen voet aan de grond kreeg. Mulder bracht het tot remise; ik meen door eeuwig schaak, maar ik heb in de gauwigheid niet kunnen uitmaken of het nu M. was die gefopt werd of dat zijn tegenstander er toe werd gedwongen. Keuning hoorde deze keer tot de laatsten, ofschoon dat niet aan hem lag, want in een betere stelling stond hij bovendien nog kwaliteit voor. Zijn tegenstander wilde zomaar niet opgeven en loerde misschien wel op pat. Maar K., ook niet gek, dwong tenslotte de eigenwijze koning tot overgave. Wolt-huis had de laatste partij. Er was een min of meer ingewikkelde stelling ontstaan met kansen voor beide. Na zo'n 50 zetten bleek er niet veel meer te zullen veranderen, zodat tot remise werd besloten en ons totaal op $6\frac{1}{2}$ punt werd gebracht. Bult won als vanouds in een onverschillige stijl en liet zich na afloop in de soos introduceren. Voor het resultaat hiervan leze men de ingezonden stukken van "bewoners van de H.W.Mesdagstraat". Natuurlijk mag ik niet nalaten te vermelden dat ons door Sissa een kopje koffie werd aangeboden, wat uiteraard door ons op hoge prijs werd gesteld. Al met al waren we dus deze keer weer eens tevreden en mogen we de Praeses van Sissa beklagen als die door de Senaat ter verantwoording zal worden geroepen. Wel, nu neem ik weer afscheid; vaart allen wel.

A.

BAROMETERSTAND TEAM-WEDSTRIJDEN.

	<u>gespeeld</u>	<u>gewonnen</u>	<u>gelijk</u>	<u>verloren</u>	<u>Punten</u>	<u>Bordpunten</u>
Staunton 3	3	1	1	1	3	$15\frac{1}{2}$ - $14\frac{1}{2}$
Staunton 2	3	1	-	2	2	13 - 17
Staunton 1	3	-	1	2	1	$13\frac{1}{2}$ - $16\frac{1}{2}$
Staunton 4	1	-	-	1	0	4 - 6

Voorwaar geen opwekkend beeld.

STAUNTON I, gestart met kampioens-illusies, moet reeds na drie wedstrijden vechten tegen degradatie-gevaar.

STAUNTON II, hoewel in iets gunstiger positie verkerend, moet nog heel wat punten verzamelen, wil het zijn plaats in de tweede klasse handhaven.

Wat is er toch aan de hand met onze, op papier zo sterke, topspelers? Een algemene inzinking? Of gebrek aan de juiste wedstrijd-mentaliteit? Wij geloven, dat dit laatste zeker een rol speelt. Sommige spelers schijnen liever "in schoonheid te sterven" dan met noeste vlijt een half puntje te veroveren. Bedenkt echter, dat "Staunton" méér gediend is met het halve punt, dan met een schone dood.

Ongetwijfeld zal in de komende wedstrijden verbeterd worden gevochten om onze mooie positie in de K.N.S.B.-competitie's te handhaven en zo mogelijk te verbeteren. Een eervolle vermelding verdient de Heer Feiderhof, die tot nu toe drie punten uit evenveel wedstrijden scoorde. Een voorbeeld, dat zeker navolging verdient.

STAUNTON III, verspeelde in drie wedstrijden drie punten. De strijd in de eerste klasse der NOSBO is echter dermate spannend, dat dit verlies geenzins betekent, dat de kans op het kampioenschap verkeken is. Play up, boys.

STAUNTON IV, trad nog slechts één keer in het krijt, tegen Lasker 2, welke wedstrijd, door het volkomen falen der staart, met 4 - 6 werd verloren. De wedstrijd van Donderdag 3 December, tegen Delfzijl, zal inmiddels hebben uitgemaakt of ook ons vierde team zich dit jaar met een bescheiden rol tevreden zal moeten stellen. (Deze wedstrijd is intussen gespeeld en door het vierde team met $7\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ gewonnen, waarbij de onderste 5 borden het nu veel beter deden en $4\frac{1}{2}$ punt scoorden)

W.

WEDSTRIJD-NIEUWS:

Wij vestigen de aandacht op de komende wedstrijd:

Staunton 2 - Strijdt met Beleid, welke op 13 December a.s. in "De Faun" zal worden gespeeld. Aanvang

Ongetwijfeld zullen vele leden van hun belangstelling blijk geven.

DE WINTER-COMPETITIE

Nu het seizoen een week of zes oud is, begint er reeds enige tekening in de strijd te komen. Vooral in de lagere groepen wordt het programma vlot afgewerkt.

In GROEP 7 staat Vogt, met 2 uit 2, bovenaan, gevolgd door Kardoes met $2\frac{1}{2}$ uit 4. Waarschijnlijk is Vogt te sterk voor deze groep, doch wegens plaats gebrek was het niet mogelijk hem in een hogere groep in te delen. Ongetwijfeld zal hij de mogelijkheid benutten om in de tweede helft van de competitie meerdere plaatsen op te klimmen.

In GROEP 6 heeft Akkerman de leiding met 3 uit 3. Dijkhuis en Mevr. Stappershoef liggen hier op de leer om van een eventuele "mispas" van de leider te profiteren.

In GROEP 5 gaat de strijd om de eerste plaats voorlopig tussen Ris en Schuil (beide 3 punten uit vier wedstrijden). Echter ook de veteranen, Borgman en Kremer, zijn nog volop "in the running". In deze groep belooft de strijd wel bijzonder spannend te worden.

In GROEP 4 is de stand minder overzichtelijk, door de vele uitgestelde en afgebroken partijen. Momenteel heeft van Bemmelen, met 3 uit 4, de beste papieren. Hij wordt op de voet gevolgd door Mijlanus en Bult, beide met $2\frac{1}{2}$ uit 4. Ook de Man lijkt ons hier nog lang niet kansloos.

In GROEP 3 vlot de zaak goed. Hier hebben de Jong, met $2\frac{1}{2}$ uit 3, en Smit, met 3 uit 4, de leiding. De onderlinge krachtsverschillen zijn hier echter zó gering, dat na elke ronde veranderingen in de kopgroep kunnen worden verwacht.

In GROEP 2 treft men hetzelfde beeld aan, waar momenteel Wijma en Boer, met $2\frac{1}{2}$ uit 3, de kopgroep vormen. Ongetwijfeld zullen zij deze fraaie positie met hand en tand verdedigen.

In GROEP 1 kan tot nu toe, door allerlei oorzaken, niet van een vlotte afwerking der vastgestelde wedstrijden worden gesproken. Polée zag zijn hoop, op 1 November naar Groningen te worden overgeplaatst, in rook vervliegen en is daardoor genoodzaakt zich voorlopig terug te trekken. Deze groep heeft nog meer verliezen door het zich terugtrekken van Klouwen en Mensch. De eerste door vertrek naar elders, de laatste door drukke beroepsbezigheden. Van het oorspronkelijke tiental blijven dus slechts 7 spelers over. Daar de vijf hoogst uitkomende spelers geen tweede competitie in het vooruitzicht hebben, zou dat een seizoen van 6 wedstrijden betekenen. Dat is te weinig.

De wedstrijdcommissie heeft naar een oplossing van deze moeilijkheid gezocht en meent die als volgt te hebben gevonden:

De reeds gespeelde partijen Klouwen en Mensch worden geannuleerd. De zeven overgebleven spelers zetten de competitie normaal voort. Een gelukkige omstandigheid is, dat alle spelers 3 x wit en 3 x zwart hebben. Na het einde der competitie spelen de vijf hoogst uitkomenden met verwisselde kleuren, een vijfkamp om het clubkampioenschap, waarbij de onderling reeds in de competitie behaalde punten meetellen.

De twee laagst uitkomende spelers, eventueel met de Heren Polée en Mensch, worden in de nieuw te vormen eerste groep geplaatst. Polée en Mensch hebben zich beide met deze regeling accoord verklaard.

Momenteel hebben in groep 1 de leiding: Bunt en Scheffer, beide met 2 uit 2.

W.